

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 46 0 P 095733 23 Gž 4
Novi Travnik, 17.09.2025. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Denisa Trifković kao predsjednika vijeća, Edvina Kokić i Alme Islamović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja E. K. iz B., ..., zastupan po punomoćniku Ivici Dragun, advokatu iz Bugojna, protiv tužene Emine Begić advokata iz Bugojna, ulica Bosanska 83., zastupana po punomoćnicima Mesudu Duvnjak, advokatu iz Bugojna, Bekiru Ferizović, advokatu iz Travnika i Đemaludinu Mutapčić, advokatu iz Sarajeva, radi naknade štete, vrijednost spora 84.000,00 KM, odlučujući po žalbi tužitelja izjavljene protiv presude Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 P 095733 22 P 2 od 31.05.2022. godine, na sjednici vijeća održane dana 17.09.2025. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Žalba tužitelja se uvažava, te se preinačava presuda Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 P 095733 22 P 2 od 31.05.2022. godine i sudi:

Obavezuje se tužena da tužitelju na ime naknade štete isplati iznos od 84.000,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 05.09.2016. godine pa do isplate, te da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 12.468,50 KM, sve u roku od 30 dana po prijemu presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 P 095733 22 P 2 od 31.05.2022. godine (donesena u ponovnom postupku nakon što je ovaj sud svojim rješenjem broj 46 0 P 095733 21 Gž od 16.12.2021. godine ukinuo raniju presudu Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 P 095733 19 P od 25.02.2021. godine) odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev da se obaveže tužena da tužitelju na ime naknade štete isplati iznos od 84.000,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 05.09.2016. godine pa do isplate, kao i da mu naknadi troškove parničnog postupka, sve u roku od 30 dana pod prijetnjom izvršenja. Istom presudom obavezan je tužitelj da tuženoj naknadi troškove postupka u iznosu od 6.622,80 KM, u roku od 30 dana pod prijetnjom izvršenja.

Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno izjavio tužitelj iz svih žalbenih razloga propisanih članom 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku, s prijedlogom da se pobijana presuda preinači i usvoji tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti, uz naknadu troškova parničnog postupka i troškova sastava žalbe u iznosu od 1.046,00 KM. U žalbi ističe da je istovjetna odluka donesena i u ponovnom postupku i pored jasnih uputstava i naloga u pogledu temeljne analize i ocjene dokaza, te valjanih razloga i zaključaka, zbog čega tužitelj ostaje kod svih navoda iz žalbe iz prethodnog postupka. U bitnom ističe da prvostepeni sud nalazi da je sporno među parničnim strankama da li su tužitelj i tužena bili u poslovnom odnosu kao stranka i advokat (navedeno nije sporno jer je tužitelj držan u zabludi da su u

poslovnom odnosu jer je preko tužene kupovao nekretninu u izvršnom postupku koji ne postoji), da li je tužitelj naivan kako ga punomoćnik nastoji prikazati ignorirajući činjenicu da je tužitelj slijep na jedno oko i na drugo oko oštećenog vida 70 %, a za prevaru nije bitno da li je netko naivan ili ne jer po takvom shvaćanju suda intelektualac nikada ne bi trebao da bude prevaren i jasno je da se sud bavi bespotrebnim stvarima. Sporno je da li je tužena sačinila ugovor između tužitelja i svjedoka D. Đ., da li je tužitelj učestvovao na tenderu i da li je bio kupac u predmetu br. 46 0 I 028690 11 I, te da li je tuženoj dao iznos od 84.000,00 KM. Dalje je sudu sporno da li je tužitelj uštedio iznos od 35.000,00 Eura ili mu ga je dao njegov sin S., na koji način je promijenio Eura u KM, da li cjelokupan iznos odjednom ili dio toga novca, da li je tužena dala tužitelju zaključak br. 46 0 I 028690 11 I od 10.10.2016. godine koji je u originalu pronađen prilikom pretresa advokatskog ureda tužene. Nije tačno da je nađen taj original zaključka od 10.10.2016. godine nego je nađen original zaključak od 30.08.2018. godine. Sud konstatira da je tužena učinila nespornim da je sačinila potvrdu 06.06.2016. godine na iznos od 9.000,00 KM i da je to potvrda koja se odnosi na kaparu koju je tužitelj dao D. Đ., dok je osporila da je sačinila potvrdu od 05.09.2016. godine na iznos od 1.000,00 KM. Sud bezrazložno konstatira da tužitelj nije dokazao da je navedeni predugovor sačinila tužena, niti ga je D. Đ. potpisala. Dalje se sud bavi analizom iskaza tužitelja koji je dao tokom istrage pokušavajući „zapetljati“ navedenu stvar i to tako što je davao 3 ili 4 puta izjave u istrazi. Sud ne analizira, ne spominje, ne obrazlaže, niti cijeni potvrdu br. 12/2-185/17 od 04.12.2017. godine koju je tužitelj predao u fotokopiji kojom se potvrđuje podizanje novca, original ugovor-predugovor od 03.04.2015. godine, potvrdu o privremenom oduzimanju zaključka br. 12/2-184/17 od 17.11.2017. godine koju je tužitelj predao u fotokopiji, original potvrdu od 05.09.2016. godine o isplati iznosa od 1.000,00 KM od 05.09.2016. godine i original potvrdu od 06.06.2016. godine, a ni iskaze saslušanih svjedoka vezano za potvrde koje su u sačinjene i ovjerene u advokatskoj kancelariji tužene. Također ne analizira ni iskaze svjedoka vezano za konverziju novca u banci koji je tužitelj predao tuženoj za kupovinu kuće u izvršnom postupku, za česte dolaske tužitelja u advokatsku kancelariju gdje je tražio tuženu koja je izbjegavala susret sa tužiteljem, kao ni iskaz tužitelja o prepoznavanju svjedoka A. I. koji se predstavljao kao vještak i pokazan mu kao vještak, te ni iskaze sudija Janje Pilić i Randžane Hadžibegović-Haračić kojima se obratio radi knjiženja nekretnine na osnovu nespornog falsifikata sudskog zaključka o uplati kupoprodajne cijene za navodnu kupovinu nekretnine u izvršnom postupku. Prvostepeni sud nije pročitao upute iz drugostepene odluke: „Umjesto da sve materijalne dokaze hronološkim redom njihovog nastanka posebno analizira i dovede ih u svezu sa sadržajem iskaza kako parničnih stranaka tako i saslušanih svjedoka na sve bitne okolnosti, te pravilnom ocjenom svih dokaza zajedno potpuno i pravilno utvrdi činjenično stanje“, sud se nije osvrnuo naspram nesporno utvrđenih falsifikata i mjesta gdje su pronađeni baveći se sporednim stvarima. U žalbi se izlaže hronologija događaja i dovođenja u zabludu tužitelja koji je klasični bauštelac sa 30 i više godina rada u Austriji, bez vida na jedno oko uopće i oštećenim vidom na drugo oko 70 %, na slijedeći način: Prva radnja - zaključenje ugovora sa D. Đ. - predugovor od 03.04.2015. godine o kupovini navedene nekretnine, druga radnja - odlazak u kancelariju advokata Emine Begić koja sačinjava potvrdu 06.06.2016. godine na 9.000,00 KM vezano za kupovinu nekretnine koja je sredstvo izvršenja u izvršnom postupku (primjerak potvrde predat u originalu tužitelju), drugi dio radnje se nastavlja odvođenjem tužitelja u Općinski sud Bugojno u kancelariju br. 1 gdje mu se određeno lice predstavlja kao sudski vještak i potvrđuje njegovo učešće u

kupovini nekretnine i da je ista procijenjena na 90.000,00 KM (bilo kome prosječnom čovjeku već bi sada bilo sasvim jasno da je sve u redu jer ušao si u sud gdje si se uvjerio da je kuća koja tebe zanima u postupku prodaje i da učestvuješ u tome postupku), treća radnja vezana opet za sud je upotreba original sudskog pečata i stvaranje zaključka br. 46 0 1 028690 11 I od 30.08.2016. godine (nadprosječno inteligentnom i obazrivom licu bi bilo sve u redu kada mu advokat preda original zaključak suda da je položeno 80.000,00 KM na njegovo ime za učestvovanje u postupku, nakon toga se izdaje potvrda u originalu na ime dosadašnjih troškova u zastupanju od 1.000,00 KM, slijedeće su radnje izdavanje zaključka Općinskog suda Bugojno br. 46 0 I 028690 11 I od 10.10.2016. godine u kopiji kojom se potvrđuje da je K. E. položio na ime kupovine nekretnine iznos od 90.000,00 KM (bilo koji oprezan čovjek bi sasvim povjeravao bez sumnje kada su mu predloženi navedeni dokazi, a ne tužitelj K. E. pomalo naivna osoba kako ga je opisao svjedok D. S. sa oštećenim vidom i 8 razreda osnovne škole), zatim odlazak K. E. u sud dva puta ne vjerujući sudiji Janji Pilić da je prevaren u 5. mjesecu 2017. godine, ponavlja to i kod predsjednika suda Randžane Hažibegović-Haračić u 11. mjesecu 2017. godine. Ovakva hronologija događaja je iznesena i u završnoj riječi, što je sud potpuno zanemario, što je imalo za posljedicu da je činjenično stanje nepotpuno i pogrešno utvrđeno, da su u pobijanoj presudi izostali obrazloženi razlozi o odlučnim činjenicama i nepravilno primjenjen materijalni propis, čime su počinjene bitne povrede iz člana 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku vezano za član 6. stav 1. Europske konvencija o zaštiti ljudskih prava i temeljenih sloboda gdje se nalaže da obrazloženje odluke između ostalog mora sadržavati ocjenu svih dokaza i jasne razloge zašto je sud nekom dokazu poklonio vjeru, a drugima nije i tako objektivizirati svoje slobodno uvjerenje propisano članom 123. stav 2. Zakona o parničnom postupku, jer je samo tako obrazložena odluka podobna za preispitivanje po uloženom pravnom lijeku.

Tužena je u odgovoru na žalbu osporila sve žalbene navode tužitelja i predložila da se žalba odbije kao neosnovana i prvostepena presuda potvrdi.

Odlučujući po takvoj žalbi tužitelja na pobijanu presudu prvostepenog suda broj: 46 0 P 095733 22 P 2 od 31.05.2022. godine ovaj sud je presudom broj: 46 0 P 095733 22 Gž 2 od 23.02.2023. godine uvažio žalbu tužitelja, preinačio presudu prvostepenog suda i usvojio tužbeni zahtjev tužitelja.

Međutim, rješenjem Vrhovnog suda Federacije BiH broj: 46 0 P 095733 23 Rev od 15.09.2023. godine usvojena je revizija tužene, drugostepena presuda ukinuta i predmet vraćen ovom sudu na ponovno suđenje, sa nalogom da se otkloni nepravilnost postupanja ovog suda u ranijem postupku i pred ovim sudom održi rasprava na kojoj će se ponovno izvesti već ranije izvedeni relevantni neposredni dokazi kako bi se utvrdile odlučne činjenice.

Na raspravi koja je pred ovim sudom održana dana 15.03.2024. godine ponovno su izvedeni dokazi koji su izvedeni pred prvostepenim sudom, s tim da su punomoćnici parničnih stranaka i tužena bili saglasni da se umjesto neposrednog izvođenja dokaza saslušanja parničnih stranaka i svjedoka koji su svoje iskaze dali pred prvostepenim sudom, ovi dokazi provedu posredno, odnosno da se pročitaju zapisnici o saslušanju stranaka i svjedoka koji su sačinjeni u postupku pred prvostepenim sudom, kao i da se izvedu i materijalni dokazi koji su provedeni u

prvostepenom postupku. Slijedom toga, pročitani su zapisnici sa glavne rasprave od 18.12.2020. godine o saslušanju stranaka E. K. i E. B., zapisnik sa glavne rasprave od 18.01.2021. godine o saslušanju svjedoka: R. H.-H., J. P., D. S., E. G., E. B. i M. E., zapisnik o nastavku glavne rasprave od 19.01.2021. godine o saslušanju svjedoka: A. I., Đ. D., J. H., N. H., V. K., zapisnik sa glavne rasprave od 12.02.2021. godine o saslušanju svjedoka F. L. i A. H., a izvršen je uvid u zapisnik sa glavne rasprave od 04.05.2022. godine koji je sačinjen u ponovnom postupku pred prvostepenim sudom na kojem su posredno izvedeni subjektivni dokazi, odnosno pročitani iskazi svih saslušanih svjedoka iz prethodnog postupka, te su provedene i isprave.

Podsjećanja radi, tokom prvostepenog postupka parnične stranke provele su dokaze i čitanjem isprava, i to: optužnica KT Travnik br. T06 0 KTK 0022090 17 od 03.09.2019. godine, Zapisnik KT br. T 06 0 KTPO 0022090 17 od 20.12.2017. godine o otvaranju i pregledanju privremeno oduzetih predmeta, fotodokumentacija br. 12/1-104/17 od 08.12.2017. g., broj fotografija ukupno 76, legenda uz fotodokumentaciju, potvrda o privremeno oduzimanju predmeta br. 12/2-188/17 od 06.12.2017. god., potvrda o privremeno oduzimanju predmeta br. 12/2-186/17 od 06.12.2017. god., trag br. 7 (kopija legende), Rješenje Općinskog suda Bugojno br. 46 0 K 080213 19 Kps od 06.09.2019. godine, Zaključak Općinskog suda Bugojno br. 46 0 I 028690 11 I od 10.10.2016. godine, Zaključak Općinskog suda Bugojno br. 46 0 I 028690 11 I od 30.08.2016. godine, (fotografija br. 29), izvršni spis I 028690 11 I, potvrda advokatske kancelarije Emine Begić od 06.06.2016. godine, potvrda advokatske kancelarije Emine Begić od 05.09.2016. godine, potvrda o privremenom oduzimanju predmeta br. 12/2-184/17 od 27.11.2017. g., potvrda o privremenom oduzimanju predmeta br. 12/2-185/17 od 04.12.2017. g., zapisnik o saslušanju svjedoka br. T06 0 KTPO 0022090 17 od 16.10.2018.g., zapisnik o saslušanju svjedoka broj 12/2-249/17 od 27.11.2017.godine, kupoprodajni predugovor od 03.04.2015. godine, kopija dostave novčanih sredstava sa ovjerenim prijevodom na račun Kero Senada, spis Općinskog suda Bugojno br. 46 0 I 028690 11 I, Rješenje Općinskog suda Bugojno br. 46 0 I 028690 11 I od 12.02.2014. godine, Zapisnik o ročištu za namirenje u predmetu br. 46 0 I 028690 11 I od 10.02.2014. g., Rješenje o dosuđenju Općinskog suda Bugojno br. 46 0 I 028690 11 I od 11.02.2013. g., Zapisnik o trećoj prodaji u istom predmetu od 30.01.2013. godine, Zaključak Općinskog suda Bugojno od 30.01.2013. godine kojim se oglašava prodata navedena nekretnina, Zahtjev za kopiranje dokaza predat KT Travnik dana 12.02.2020. godine, fotokopija traga br. 37 od 06.12.2017. godine, zk uložak br. 757 k.o. Bugojno, naredba o pretresanju Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 080213 17 Kpp, police osiguranja za tuženu, osiguranja djelatnosti i štete iz djelatnosti, zapisnik o saslušanju svjedoka 12/2-263/17 od 11.12.2017. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka T06 0 KTPO 0022090 17 od 16.10.2017. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka 12/2-280/17 od 19.12.2017. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka 12/2-252/17 od 04.12.2017. godine, 14 fotografija nekretnine koja je u vlasništvu K. S. sina K. E. a koja je građena u vrijeme kada se pominju transakcije novca i u vrijeme kada se tvrdi da je K. E. Davao novac tuženom, zk uložak 3120 k.o. ..., ponuda za izvođenje radova broj 10/07 od 2013. godine, AS Kompany, rješenje broj 465/16 od 06.09.2016. godine I 905/16 od 09.09.2016. godine odvjetničke komore, potvrda regionalne odvjetničke komore 57/18 od 19.01.2019., zapisnik FUP Sarajevo broj 12/2-268/17 od 15.12.2017. godine i 12/2-267/17 od 15.12.2017. godine o saslušanju H. A. i B. E., zapisnik o saslušanju H. M.

broj 12/2-11/18 od 23.01.2018. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka G. E. broj 12/2-7/18 od 12.01.2018. godine, te zapisnik o saslušanju D. Đ. od 11.12.2017. godine.

Nakon toga ovaj sud je donio presudu broj: 46 0 P 095733 23 Gž 3 od 19.03.2024. godine kojom je odlučio identično kao i presudom broj: 46 0 P 095733 22 Gž 2 od 23.02.2023. godine, odnosno uvažavanjem žalbe tužitelja ponovno je preinačio prvostepenu presudu i usvojio tužbeni zahtjev u cijelosti.

Međutim, Vrhovni sud FBiH je rješenjem broj 46 0 P 095733 24 Rev 2 od 27.12.2024. godine usvojio revizije (i dopuna revizije), po drugi puta ukinuo drugostepenu presudu i predmet vratio ovom sudu na ponovno suđenje, uz obrazloženje da izводеći zaključak na osnovu samo nekih navedenih dokaza pojedinačno, ne cijeneći ih posebno i u vezi sa ostalim dokazima i ne iznoseći razloge zašto ih prihvata ili ne prihvata, drugostepeni sud je povrijedio navedenu odredbu procesnog prava o izvođenju i ocjeni dokaza (član 8. ZPP), kao i pravo stranke na obrazloženu sudsku odluku (član 191. stav 4. ZPP), što je bilo od uticaja na donošenje zakonite i pravilne presude (član 209. ZPP).

Ovom sudu je u pomenutom ukidnom rješenju data uputa da u ponovnom postupku ocijeni savjesno i brižljivo svaki dokaz posebno i sve dokaze zajedno, pa na temelju istih, sa jasnim i potpunim obrazloženjem, donese pravilnu i zakonitu odluku o tužbenom zahtjevu tužitelja.

Nakon što je ispitao osporenu presudu u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), a postupajući po gore navedenoj uputi Vrhovnog suda FBiH da ovaj sud da detaljniju ocjenu dokaza provedenih tokom postupka (te ponovno izvedenih pred ovim sudom), ovaj sud odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Žalba je osnovana, odnosno žalitelj osnovano napada pravilnost ocjene dokaza izvršene od strane prvostepenog suda.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari zahtjev je tužitelja da sud obaveže tuženu da mu na ime naknade materijalne štete isplati iznos od 84.000,00 KM sa zakonskim zateznim kamatama, a za koju štetu tužitelj tvrdi da mu je pričinjena od strane tužene pri obavljanja advokatske djelatnosti.

Stoga da bi tužitelj uspio sa zahtjevom bilo je potrebno da tokom postupka dokaže osnov i visinu zahtjeva, odnosno da dokaže štetnu radnju, njenu protivpravnost, štetnu posljedicu, te uzročnu vezu između štetne radnje i štetne posljedice, pri čemu se krivnja pretpostavlja.

Svoje obrazlaganje navoda parničnih stranaka i žalbenih navoda tužitelja sud će početi sa iskazima parničnih stranaka.

Tako tužitelj u iskazu datom pred prvostepenim sudom na zapisnik sa glavne rasprave od 18.12.2020. godine navodi da je u junu 2016. godine od Đ. saznao da je

kuća G. na sudu i da će biti kod tužene za uplatu tendera, Đ. ga je odvela u kancelariju tužene kojoj je u prisustvu Đ. dao novac za tender u iznosu od 9.000,00 KM, tužena mu je tada izdala potvrdu, razgovarali su kako to da riješe i dogovorili se da budu u kontaktu za isplatu kuće. Na poziv tužene 25.08.2016. godine da donese iznos od 74.000,00 KM za uplatu kuće jer je završen tender i da će ići kod sudije J. P. kako bi predali novac jer ona vodi postupak prodaje kuće došao je u kancelariju i predao novac tuženoj kojeg je stavila u tašnu, tražio je da i Đ. ide sa njima, ali tužena nije dala, otišli su autom do suda i na prvom spratu tužena ga uvela u kancelariju lijevo gdje je bio službenik suda jer to sada zna, a kojeg je tužena tada predstavila kao vještaka i na pitanje tužene "jel da da si procijenio kuću na 90.000,00 KM" on je odgovorio da je sve sređeno i da je tužitelj prošao na tenderu, na traženje tužitelja da idu sudiji J. P. da predaju novac ova osoba je odgovorila da ona nije „danas“ u sudu, tužitelj se vratio sa tuženom u njenu kancelariju i molio tuženu da mu vrati pare, ona mu je rekla da stoje do sutra kod nje, da će otići kod J. i da će ona sve to srediti, tražio je od tužene potvrdu da joj je dao novac, ali je nije dobio, govorila mu je da će ona srediti tender i pribaviti rješenje o uplati cijene. Tužitelj je bio u kancelariji tužene i 05.09.2016. godine jer je tužena tražila da joj plati njene troškove i tada joj je dao 1.000,00 KM. Na predloženi zaključak od 30.08.2016. godine o uplati cijene sudu od 80.000,00 KM tužitelj je izjavio da je to „potvrda“ koju mu je pokazala tužena i rekla mu da je tu greška koju će ona popraviti jer je uplatila iznos od 90.000,00 KM, a poslije mu je na njegovo traženje dala potvrdu (zaključak) od 10.10.2016. godine u kojem je stajao uplaćeni iznos od 90.000,00 KM. Nakon toga je stalno dolazio tuženoj u kancelariju i molio tuženu da idu kod sudije Janje po rješenje o kupovini kuće, kontaktirao je i Đ., to je trajalo godinu dana i u maju 2017. godine sam je otišao kod sudije J., ponio je „potvrdu“ o uplati iznosa od 90.000,00 KM, sudija Janja mu je rekla da ga nema nigdje u papirima, da je ova „potvrda“ kriminal, nazvala je tuženu i s njom razgovarala telefonom, a u 11. mjesecu 2017. godine je otišao sa „potvrdom“ kod predsjednice suda i ispričao joj sve o čitavom događaju. Također je izjavio da ranije nije imao kontakta sa tuženom, nije ga zastupala, tuženu nije poznavao sve dok ga Đ. nije odvela i rekla mu da je ona advokat, a na pitanje da li je potpisao punomoć tuženoj za zastupanje odgovorio je da je sve potpisao što god je tužena tražila od njega. Dalje je naveo da je njegov sin koji živi u Austriji podigao novac od 35.000,00 Eura iz banke u Austriji o čemu postoji potvrda banke, koji novac je vezano za kupovinu kuće na tenderu konvertirao u bankama u Bugojnu, tražio je da mu izdaju potvrdu o konverziji koju nije dobio jer nije znao tačan datum.

S druge strane, tužena je u svom iskazu iskazu datom pred prvostepenim sudom na zapisnik sa glavne rasprave od 18.12.2020. godine izjavila da od tužitelja nije uzela bilo koji novac za neki pravni posao, nije sa njim bila u vezi za neki pravni posao i nije bila njegov punomoćnik, za njega nije radila bez punomoći, niti sa njim išla na sud, a vezano za zaključak koji je pronađen u njenoj kancelariji prilikom pretresa tužena je izjavila da zna da je nađen prilikom pretresa, da je to jedan od zaključaka jer se u ovom postupku i u optužnici pojavljuju dva zaključka, da ne zna kako je tuženi došao do tih zaključaka, smatra da joj je netko na stol podmetnuo zaključak, da je tuženi svakodnevno dolazio u prijemni dio njene kancelarije, da je dan prije pretresa kancelarije pio kavu sa Đ. i sa E. njenom zaposlenicom, da ih je tužena opominjala da tu ne sjede jer nisu njeni klijenti, da je govorila i svojim radnicima M. H. i E. B. da im kažu da tu ne sjede, da je tužitelj uvijek imao sa sobom neke papire. Za potvrdu od 05.09.2016. godine koja se odnosi na plaćeni iznos od 1.000,00 KM

za advokatske usluge tužena je odgovorila da istu nije izdala i da je sačinila samo prvu potvrdu na iznos od 9.000,00 KM, za drugu ne zna, da tužitelju nije predala zaključak od 10.10.2016. godine koji se pojavio kao dokaz u ovom postupku i u optužnici, ranije ga nije vidjela, te da je zastupala M. Đ. od koje su prilikom pretresa oduzeti predmeti. Nadalje je izjavila da je pečat svoje kancelarije držala na stolu, da su istim raspolagali i pripravnici koji su radili u kancelariji u vrijeme njenog odsustva i pečat je ostavljala u kancelariji, da je Đ. radila i dolazila kod njenog oca vezano za nekretnine poprilično dugo sigurno godinu i dvije prije pretresa prostorija, da je Đ. dovodila stranke u prijemnu kancelariju s tim što se ona nije petljala u postupak prodaje nekretnina koje poslove je samostalno vodio njen otac, da poslije toga Đ. nije ulazila u njenu kancelariju, da ne poznaje G., da G. nisu dolazili kod nje kao prodavci kuće, da nikada nije bila sama u svojoj kancelariji sa tuženim.

Dakle, kako se to nerijetko i dešava u parničnim postupcima parnične stranke su pred sudom u bitnim dijelovima iznijele sasvim suprotne tvrdnje, pa imajući to u vidu sud je stava da se za odgovor na pitanje iskazu koje parnične stranke treba pokloniti vjeru moraju cijeliti i drugi dokazi, te da li ostali subjektivni ili objektivni dokazi daju potvrdu iskazima parničnih stranaka.

U vezi iskaza tužitelja kao parnične stranke sud će odmah navesti da je cijenio iskaz kojeg je tužitelj dao pred sudom u svojstvu parnične stranke, ali da njegove izjave koje je davao organima gonjenja (zapisnik o saslušanju svjedoka T06 0 KTPO 0022090 17 od 16.10.2017. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka 12/2-280/17 od 19.12.2017. godine i zapisnik o saslušanju svjedoka 12/2-252/17 od 04.12.2017. godine) nisu mogle biti od uticaja na odluku suda. To iz razloga što odredbe članova 163.-168. Zakona o parničnom postupku kao dokazno sredstvo propisuju saslušanje stranke, te da se stranke saslušavaju kao i svjedoci (član 168. Zakona o parničnom postupku), pa po ocjeni ovog suda samo onaj iskaz kojeg parnična stranka da pred sudom, po propisanoj proceduri, nakon što je propisno poučena i upozorena, može se smatrati iskazom parnične stranke, odnosno dokazom u smislu Zakona o parničnom postupku. Stoga ove izjave sa predmetnih zapisnika sud nije mogao cijeliti dokazom u smislu Zakona o parničnom postupku, jer se iskaz daje na način propisan Zakonom o parničnom postupku, pa se pisana izjava stranke, makar data i pred drugim državnim organom, ne može smatrati iskazom u smislu Zakona o parničnom postupku. Ovo će sud detaljnije obrazložiti i kod ocjene zapisnika na kojima su svjedoci davali izjave organima gonjenja tokom istrage protiv tužene.

Sud nalazi osnovanim žalbeni navod da su tužitelj i tužena bili u poslovnom odnosu, dakle u odnosu klijent – advokat, te u ovom smjeru nalazi neosnovanim navode i prigovore tužene.

Po ocjeni suda jedan od bitnih svjedoka u ovoj pravnoj stvari jeste Đ. D., budući da je ista svjedočila o cijelom odnosu tužitelja i tužene, od samog početka do kraja, te je upoznata sa svim bitnim elementima. Tako je ista u svom iskazu na zapisniku sa glavne rasprave od 19.01.2021. godine navela da se duže vrijeme bavila posredovanjem vezano za prodaju kuća i stanova ljudi koji više ne žive u Bugojnu, da je kao posrednik imala suradnju sa ocem tužene N. H. koji je posjedovao Agenciju za prodaju nekretnina „Terra-a“ Bugojno koja se nalazila u sklopu poslovnog prostora u kojem se nalazi i advokatska kancelarija tužene, a također i sa tuženom jer je svakodnevno navraćala u kancelariju tužene i sa njenim

zaposlenicima pila kavu, da je od ranije poznavala tužitelja preko 20 godina, da joj se tužitelj u 4. mjesecu 2016. godine obratio za pomoć jer je bio zainteresiran za kupovinu kuće G. u Bugojnu na kojoj se nalazio oglas za prodaju, da je došla do informacije da se kuća prodaje za 100.000,00 KM o čemu je upoznala tužitelja koji je izjavio da je spreman dati za kuću 90.000,00 KM, da joj je tužitelj dao kaparu od 6.500,00 KM ukoliko se ta kuća pazari, a on bude u Austriji gdje je radio do penzionisanja i gdje mu živi sin S., da je odmah po prijemu kapare odvela tužitelja u kancelariju tužene koja je advokat da bi sačinila potvrdu kao dokaz o datoj kapari, da je tužena umjesto potvrde u svojoj kancelariji sačinila-otkucala kupoprodajni ugovor-predugovor (o kupovini nekretnine koja se nalazi u B. u ulicici ... površine 480 m²), koji predugovor je zajedno sa tužiteljem potpisala, a tužena otisnula pečat „Terra-a“ Bugojno koji je pripadao Agenciji njenog oca, da je u predugovoru otkucan iznos kapare-avansa od 4.000,00 KM, a iznad je olovkom naknadno napisan iznos od 2.500,00 KM koji je tužitelj sutradan po sačinjavanju predugovora također isplatio svjedoku, da je predugovor sačinjen 2016., a ne 2015. godine kako to stoji u predugovoru, da prilikom sačinjavanja predugovora u kancelariji tužene nitko drugi nije bio prisutan pa ni njen otac, bila je prisutna kada je tužitelj u 6. mjesecu 2016. godine dao tuženoj u njenoj kancelariji 9.000,00 KM, ali nije vidjela da je tužena tada dala neku potvrdu tužitelju ili neke druge prilike kada ona nije bila prisutna, međutim, da ne zna da je u 9. mjesecu 2016. godine tužitelj dao tuženoj 1.000,00 KM na ime advokatskih usluga, a ni iznos od 74.000,00 KM za kupovinu kuće, ne zna da je tužitelj dobio od tužene neki dokument u kojem stoji da je uplatio 90.000,00 KM na račun Općinskog suda u Bugojnu za kupovinu nekretnine iz zk ul. 1783 k.o. ... U 7. mjesecu 2016. godine od tužitelja je čula da je sa tuženom išao do suda da se raspita o vještačenju kuće i tenderu, da mu je neki čovjek u sudu rekao da je sve u redu i da je sve prošlo. Tokom ljeta i jeseni 2016. godine je viđala tužitelja kako odlazi u kancelariju tužene, dolazio je svaki drugi, treći dan i pred svim uposlenicima govorio da mu nisu riješeni papiri, plakao je zbog te kuće, od G. uposlenika u kancelariji tužene je čula da je tužitelj dao tuženoj 90.000,00 KM za kupovinu kuće i tada je nazvala tužitelja koji je bio nasekiran i rekao joj „Goni me u Božiju mater“, da on dalje ništa ne zna, nije joj bilo poznato da li je kuća Galića bila predmet izvršnog postupka i da se prodavala putem tendera, nakon privođenja tužene od strane policije otac tužene je tražio od nje da kaže policiji da je ona uzela od tužitelja 100.000,00 KM za kupovinu kuće i da to preuzme na sebe, što je ona odbila.

Također, svjedoci E. B., G. E. i M. E. (u iskazima datim na zapisnik s glavne rasprave prvostepenog suda od 18.01.2021. godine) i A. H. (u iskazu datom na zapisnik s glavne rasprave prvostepenog suda od 12.02.2021. godine) su potvrdili da su bili zaposlenici tužene, te su svi od reda potvrdili da je tužitelj često navraćao do ureda tužene u kojem je ista obavljala advokatsku djelatnost. Ovi svjedoci su u svojim iskazima naveli da im nije poznato da li ima pisana punomoć ili ne, a iz ostalih provedenih dokaza proizlazi da takva punomoć nije predložena sudu, a nisu lično vidjeli primopredaju novca. Međutim, i pored navedenog, iskazi ovih svjedoka o stalnim dolascima tužitelja u ured tužene, kao i iskaz svjedoka Đule Dadić potvrđuju iskaz tužitelja da je bio u poslovnom odnosu sa tuženom kao advokatom, dok dalje iskaz tužitelja i svjedoka Đ. D. konkretno i precizno potvrđuju da je angažovao tuženu za obavljanje advokatskih poslova zastupanja radi kupovine nekretnine u izvršnom postupku.

Također, uvidom u dvije potvrde tužene, i to potvrdu advokatske kancelarije Emine Begić od 06.06.2016. godine i potvrdu advokatske kancelarije Emine Begić od 05.09.2016. godine vidljivo je da je prema potvrdi od 05.09.2016. godine tužitelj platio tuženoj iznos od 1.000,00 KM na ime advokatskih usluga, dok je prema potvrdi od 06.06.2016. godine platio polog u iznosu od 9.000,00 KM za potrebe vođenja izvršnog postupka kod Općinskog suda u Bugojnu za kupovinu nekretnine, te da se potvrda daje kao dokaz da je položio navedeni iznos.

Tužitelj je prije pretresa ureda tužene koji je bio 05.12.2017. godine policijskim službenicima predao isprave prema potvrdi broj 12/2-184/17 od 27.11.2017. godine, odnosno fotokopiju zaključka Općinskog suda Bugojno broj: 46 0 I 028690 11 I od 10.10.2016. godine, original potvrdu od 05.09.2016. godine na ime uplate advokatskih troškova i original potvrdu sačinjenu kod Emine Begić od 06.06.2016. godine o uplati 9.000,00 KM na ime troškova od 1.000,00 KM vođenja izvršnog postupka kod Općinskog suda u Bugojnu.

Dakle, pomenuti subjektivni i objektivni dokazi upućuju na pouzdan zaključak da je između tužitelja kao klijenta i tužene kao advokata postojao ugovor o zastupanju radi kupovine nekretnine u izvršnom postupku.

Tužitelj je dalje u iskazu tvrdio i da mu je tužena, kao dokaz da je provedena kupovina predmetne nekretnine (da je obavljeno zastupanje), predala gore pomenuti zaključak Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 I 028690 11 I od 10.10.2016. godine (kojeg je tužitelj naknadno predao policijskim službenicima).

Iz tog zaključka Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 I 028690 11 I od 10.10.2016. godine proizlazi da isti sadrži sve propisane elemente jedne sudske odluke, i to:

- zaglavlje, u kojem su sadržani i oznaka broja predmeta i datum donošenja,
- uvod, u kojem je sadržano da isti zaključak donosi sudija Općinskog suda u Bugojnu Janja Pilić,
- izreku, u kojoj je utvrđeno da je tužitelja kao kupac na ime kupoprodajne cijene nekretnina upisanih u zk ul broj 1783 k.o. Bugojno, dvorište i kućište, uplatio cjelokupni iznos kupoprodajne cijene na transakcijski račun suda u iznosu od 90.000,00 KM,
- (nečitak) potpis sudije Janje Pilić (naznačena kao postupajući sudac) i pečat Općinskog suda u Bugojnu, te
- pouku o pravnom lijeku.

Identične elemente u pogledu zaglavlja, uvoda, izreke, potpisa sudije i pečata Općinskog suda u Bugojnu, te pouke o pravnom lijeku sadrži i zaključak Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 I 028690 11 I od 30.08.2016. godine (koji je pronađen u advokatskoj kancelariji tužene prilikom pretresa od strane policijskih službenika).

Bitna razlika ova dva zaključka je u tome što je izrekom zaključka od 30.08.2016. godine naloženo tužitelju u ovoj pravnoj stvari, da kao kupac u tom izvršnom postupku na ime kupovine gore navedenih nekretnina uplati dodatni iznos od 10.000,00 KM, uz napomenu da je do dana 30.08.2016. godine isti platio iznos od 80.000,00 KM, dok je zaključkom od 10.10.2016. godine potvrđeno daje tužitelj kao kupac platio cjelokupni iznos prodajne cijene nekretnine od 90.000,00 KM.

Međutim, uvidom u spis Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 I 028690 11 I, odnosno Rješenje Općinskog suda Bugojno br. 46 0 I 028690 11 I od 12.02.2014. godine, Zapisnik o ročištu za namirenje u predmetu br. 46 0 I 028690 11 I od 10.02.2014. g., Rješenje o dosuđenju Općinskog suda Bugojno br. 46 0 I 028690 11 I od 11.02.2013. godine, Zapisnik o trećoj prodaji u istom predmetu od 30.01.2013. godine, Zaključak Općinskog suda Bugojno od 30.01.2013. godine kojim se oglašava prodata navedena nekretnina utvrđeno je da su lažna i krivotvorena oba pomenuta zaključka, dakle zaključak Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 I 028690 11 I od 10.10.2016. godine (kojeg je tužena predala tužitelju), te zaključak Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 I 028690 11 I od 30.08.2016. godine (koji je pronađen u advokatskoj kancelariji tužene prilikom pretresa od strane policijskih službenika).

Naime, uvidom u stvarni broj predmeta 46 0 I 028690 11 I kod Općinskog suda u Bugojnu utvrđeno je da je tražitelj izvršenja u tom postupku bio NLB Leasing d.o.o. Sarajevo, a izvršenik je M. DŽ. iz B., radi naplate duga tražitelja izvršenja. Izvršenje je provedeno prodajom nekretnina izvršenika upisanim u zk ul 1783 k.o. , k.č. 158/2, dvorište i kućište, zgrada na k.č. 158/2 II, kućište i dvorište u površini od 624 m² i prodano je na trećoj prodaji dana 30.01.2013. godine tražitelju izvršenja NLB Leasing d.o.o. Sarajevo kao kupcu za 170.000,00 KM, te je tražitelju izvršenja dosuđeno rješenjem od 11.02.2013. godine. Tužitelj K. E. nije bio stranka tog postupka, niti je sudjelovao u istom na bilo koji način. Izvršenika M. DŽ. je tokom tog postupka zastupao Ferizović Bekir advokat iz Travnik. Tužena je, kroz stanje sudskog spisa, u vezi prodaje ove nekretnine sudjelovala kao punomoćnik izvršenika DŽ. M. i istog je zastupala u zemljišnoknjižnom postupku provođenja predmetnog rješenja o dosudi.

Dakle, predmetna dva zaključka broj 46 0 I 28690 11 I od 30.08.2016. godine i od 10.10.2016. godine (kojeg je tužena predala tužitelju, odnosno koji je pronađen u njenom posjedu prilikom pretresa njenog ureda od strane policijskih službenika) nisu sastavni dio predmetnog sudskog spisa, niti su ikad doneseni u tom postupku.

To je provjerom utvrdila i sutkinja J. P. (postupajuća sutkinja u predmetu broj 46 0 I 28690 11 I) i isto konstatovala u službenoj zabilješci od 22.05.2017. godine.

Dakle, i u ovom dijelu sud nalazi potvrdu iskazu tužitelja da se povodom rješenja o dosudi obratio pomenutoj sutkinji sa zaključkom od 10.10.2016. godine pod istim poslovnim brojem (kojeg mu je predala tužena) i pitao šta je sa nekretninom kojom je kupio, nakon čega je sutkinja izvršila provjere i kada je ustanovila da su predmetni zaključci neistiniti (krivotvoreni), da je o istom obavjestila predsjednicu Općinskog suda u Bugojnu. To se sve desilo istog dana, odnosno 22.05.2017. godine.

Sutkinja P. J. je tokom postupka saslušana kao svjedok, te je u iskazu datom na zapisnik prvostepenog suda od 18.01.2021. godine potvrdila ove navode, navodeći da je odmah nakon što je tužitelj otišao od nje, obavjestila predsjednicu suda o ovome, kao i da je ovaj problem iznijela odmah na općoj sjednici pred svim sucima. Navedeno je u svom iskazu datom na zapisnik prvostepenog suda od 18.01.2021. godine potvrdila i svjedok R. H.-H. kao predsjednica Općinskog suda u Bugojnu, te iznijela i da je navedeni zaključak falsifikovan od strane nepoznatog počinioca, da je tužitelj rekao da ga je dobio od svoje punomoćnice advokata Emine Begić, te da je

provjerom utvrđeno da na depozit suda nije uplaćen iznos od 90.000,00 KM od strane tužitelja Kero Esada, kao i da je podnijela krivičnu prijavu.

Uvidom u optužnicu KT Travnik br. T06 0 KTK 0022090 17 od 03.09.2019. godine i Rješenje Općinskog suda Bugojno br. 46 0 K 080213 19 Kps od 06.09.2019. godine sud je utvrdio da je protiv tužene, te drugih osoba, podignuta optužnica koju je u cijelosti potvrdio Općinski sud u Bugojnu, kao i da je u stavu 2. navedene optužnice ista optužena da je u namjeri da sebi pribavi protupravnu imovinsku korist oštetila Kero Esada za iznos od 84.000,00 KM.

Dakle, iz sadržaja dokaza izvedenih pred sudom ne proizlazi kakav je ishod tog krivičnog postupka i da li se isti i dalje vodi ili ne, odnosno parnične stranke sudu nisu prezentovale pravosnažnu osuđujuću krivičnu presudu, jer bi samo takva presuda vezala ovaj parnični sud u smislu člana 12. Zakona o parničnom postupku.

Međutim, u vezi pomenutog krivičnog postupka sud nalazi bitnim za ovaj parnični postupak dokaze koji su prikupljeni tokom istrage protiv optužene.

Uvidom u naredbu Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 0802013 17 Kpp od 05.12.2017. godine, utvrđeno je da je izdat nalog policijskim službenicima da izvrše pretres ureda optužene, a prilikom tog pretresa dana 05.12.2017. godine oduzeti su spisi i predmeti iz advokatskog ureda o čemu je sačinjena i fotodokumentacija broj 12/1-104 17 od 08.12.2017. godine, kao i zapisnik oduzetih predmeta i sačinjene potvrde o privremenom oduzimanju predmeta.

Svjedoci H. J. i D. S. su policijski službenici koji su izvršili pretres u advokatskoj kancelariji tužene, te su pred prvostepenim sudom potvrdili da su prilikom pretresa sačinili potvrde o oduzimanju predmeta, te da je tom prilikom na stolu tužene nađen zaključak naveden u zapisniku broj 12/2-188/17 od 06.12.2017. godine pod rednim brojem 7 od 30.08.2016. godine i označen u fotodokumentaciji kao trag 7. Svjedok D. S. je rekao da je prije pretresa u Advokatskoj kancelariji tužene saslušavao K. E. par dana ranije u svojstvu svjedoka, te da je od njega izuzeo jedan sličan zaključak. Nakon što mu je predložen zaključak od 30.08.2016. godine svjedok je izjavio da je to taj zaključak koji je pronađen u originalu na radnom stolu tužene, dok je za zaključak od 10.10.2016. godine svjedok izjavio da je to zaključak koji je Kero predao u policiju kod saslušanja, te da je isti dolazio dva-tri puta u policiju i predavao dokumente.

Iz zapisnika broj T06 0 KTPO 0022090 17 od 20.12.2017. godine o otvaranju i pregledu privremeno oduzetih predmeta i dokumentacije iz ureda tužene od 20.12.2017. godine je vidljivo da se omot broj 7 odnosi na zaključak Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 I 02869 I 11 od 30.08.2016. godine, kao da je i na fotodokumentaciji označen kao trag broj 7 (navedeni zaključak je u fotodokumentaciji označen brojem 28).

O sadržaju tog zaključka, te poređenju istog sa sadržajem zaključka od 10.10.2016. godine kojeg je tužitelju predala tužena, a onda tužitelj je isti predao policijskim službenicima, kao i da su isti krivotvoreni, jer nisu sadržani u predmetnom sudskom spisu broj 46 0 I 028690 11 I Općinskog suda u Bugojnu, sud je iznad dao svoje obrazloženje.

Obzirom da se u bitnim elementima iskazi gore pomenutih svjedoka, iskaz tužitelja i ukazani materijalni dokazi poklapaju, to je sud prihvatio njihove iskaze.

Ono što sud primjećuje jeste i pokušaj tužene da dovede u sumnju vjerodostojnost rada policijskih službenika, ali to ovaj sud nije prihvatio. Policijski službenici su postupali po naredbi suda, izvršili su radnju u skladu sa krivičnom procedurom, sve zadokumentovali i fotografisali, a kasnije izvršili popis i otvaranje oduzetih predmeta. Isprave koje su isti sačinili javne su isprave za koje važi pravilo da dokazuju istinitost onoga što se u njima nalazi. Upravo u tim ispravama i u radu policijskih službenika je evidentirana i u uredu tužene pronađena isprava-krivotvorena isprava, pomenuti zaključak od 30.08.2016. godine, sa gotovo identičnim sadržajem kao zaključak od 10.10.2016. godine kojeg je tužena ranije predala tužitelju.

Iskaz svjedoka H. N., oca tužene, sud je cijenio nebitnim, jer je taj svjedok govorio o poslovnim odnosima sa Đ. D., te da je povremeno dolazio i tužitelj radi upita da li ima nekretnina za kupiti. Dakle, isti nije iznosio saznanja vezano za predmetni spor, pa njegov iskaz nije ni bitan.

Svjedok A. I. u iskazu je naveo da je u odličnim i prijateljskim odnosima sa tuženom, a da tužitelja ne poznaje, potvrdio je da je zaposlen kao sudski izvršitelj u Općinskom sudu u Bugojnu, a negirao je navode iz iskaza tužitelja da je upoznao tužitelja u zgradi suda i da je rekao da je on procjenjivao nekretninu i da ista vrijedi 90.000,00 KM. Međutim, iskaz ovog svjedoka u konačnici nije bio ni bitan za odluku suda, iako iskaz ovog svjedoka sud nije prihvatio. Isti je jasno naveo da je u prijateljskim odnosima sa tuženom, a priznanje tvrdnji tužitelja bi ovog svjedoka izložilo ozbiljnim posljedicama i potencijalnom krivično gonjenju.

Svjedok V. K. u iskazu je naveo da je svu saradnju imao sa E. K., a ne njegovim sinom S., te da je dao ponudu AS Company 2012/2013. godine za gradnju kuće. Nisu prihvatili njegovu ponudu, nego su našli drugu osobu.

Svjedok F. L. u iskazu na zapisnik prvostepenog suda od 12.02.2021. godine je naveo da ima građevinsku firmu i da je za potrebe tužitelja radio grube radove na izgradnji kuće, da mu je tužitelj isplatio 14-15.000,00 KM, te da ne zna tačno kada je to bilo, možda prije 7-8 godina.

Dakle, iskazi ova dva svjedoka, zajedno sa ispravama: 14 fotografija nekretnine, zk uložak 3120 k.o. ..., te ponuda za izvođenje radova broj 10/07 od 2013. godine AS Company ukazuju da je tužitelj gradio kuću tokom 2013/14 godine, dakle dvije godine prije događaja iz predmetne pravne stvari.

S druge strane, iz kopije dostave novčanih sredstava sa ovjerenim prijevodom na račun K. S. iz koje proizlazi da je sin tužitelja, S. K. sa računa EUR 80.298295.000 dana 18.07.2016. godine podigao iznos od 35.000,00 Eur-a i da mu je ostao iznos od 21.772,27 Eur-a. Navedeno potvrđuje iskaz tužitelja da je njegov sin S. predao tužitelju iznos od 35.000,00 Eur-a, nakon što je tužitelj dana 06.06.2016. godine, misleći da ulazi u postupak licitacije za kupovinu nekretnine, tuženoj predao iznos od 9.000,00 KM, te nekih mjesec dana prije nego ga je tužena pozvala da isplati cijenu, odnosno 74.000,00 KM. Ujedno je time odgovoreno na prigovor tužene da su ova

sredstva imala drugu namjenu, jer iz iskaza svjedoka F. L. i V. K., te isprava proizlazi da ovaj iznos od 35.000,00 Eur nije namijenjen za izgradnju kuće kako je to neosnovano tvrdila tužena, budući da je ista građena 2013/2014. godine, a ne 2016. godine.

Dakle, na gore opisani način tužena je koristila svoju advokatsku profesiju suprotno obavezama advokata iz Zakona o advokaturi Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 40/02, 29/03, 18/05, 68/05 i 42/11), koji zakon je bio na snazi tokom 2016. godine, dakle tokom predmetnog događaja, a posebno obavezama iz člana 32. tog zakona, te suprotno načelu savjesnosti sadržanog u članovima 5., 16., 56. i 58. Zakona o advokaturi Federacije Bosne i Hercegovine, te načelu savjesnosti i poštenja sadržanog u članu 12. Zakona o obligacionim odnosima ("Službeni list SFRJ", broj 29/78, 39/85 i 57/89, "Službeni list R BiH", broj 2/92 i 13/93, "Službene novine FBiH", broj 29/03 i 42/11) i suprotno općoj zabrani prouzrokovanja štete u smislu člana 16. Zakona o obligacionim odnosima. Iz provedenih dokaza slijedi zaključak da je tužena držala tužitelja u uvjerenju da će ga zastupati u izvršnom postupku radi kupovine nekretnine, za šta joj je tužitelj dana 05.09.2016. godine platio i troškove zastupanja u iznosu od 1.000,00 KM, a prije toga dao predujam dana 06.06.2016. godine u iznosu od 9.000,00 KM upravo radi učešća u toj licitaciji, da ga je tužena držala u uvjerenju da je u njegovo ime i za njegov račun kupila nekretninu, da mu je 25.08.2016. godine tražila novac tj. iznos od 74.000,00 KM kako bi platila kupovnu cijenu, da mu je predala zaključak od 10.10.2016. godine kojim se potvrđuje da je platio cijeli iznos cijene, a oba predmetna zaključka (od 30.08.2016. godine i 10.10.2016. godine) su očito krivotvorena, pri čemu je jedan od ovih zaključaka (od 30.08.2016. godine) pronađen upravo u uredu tužene prilikom pretresa.

Stoga ovaj sud zaključuje osnovanim tužbeni zahtjev, te nalazi da je tužena navedenim protivpravnim postupanjem sa ciljem sticanja koristi od tužitelja u konačnici primila iznos od 84.000,00 KM (1.000,00 KM na ime troškova zastupanja, 9.000,00 KM na ime učešća u licitaciji, te 74.000,00 KM na ime kupovne cijene nekretnine), bez da je dakle uopšte postojao sudski postupak prodaje nekretnine koju je tužitelj želio kupiti i bez da je tužena uopšte obavila zastupanje tužitelja u tom postupku. Dalje, tužena nije postupala kao punomoćnik kod Općinskog suda u Bugojnu u predmetu broj 46 0 I 028690 11 I, ali joj je bilo poznato tko su doista bile stranke u tom postupku, da se radilo o prodaji nekretnine u sudskom izvršnom postupku (iste nekretnine koja je navedena u krivotvorenim zaključcima), bilo joj je poznato tko je bio i postupajući sudija u toj pravnoj stvari, a sve to iz razloga jer je u nastavku tog postupka, odnosno provođenja stvarnog rješenja o dosudi iz predmeta broj 46 0 I 028690 11 I Općinskog suda u Bugojnu zastupala stvarnog izvršenika. Stoga joj je bilo poznato i da je tužitelju u ovoj pravnoj stvari predala krivotvoreni zaključak koji dakle sadrži pretežan dio podataka iz predmeta broj 46 0 I 028690 11 I Općinskog suda u Bugojnu, ali sadrži lažne podatke o tome tko su stranke tog postupka i tko je kupac predmetne nekretnine. Tuženoj je bilo poznato i da je prodaja nekretnine u predmetom sudskom postupku stvarno okončana rješenjem o dosuđenju Općinskog suda u Bugojnu br. 46 0 I 028690 11 I od 11.02.2013. godine, dakle nekoliko godina prije predmetnog događaja o kojem se vodi ovaj postupak. Stoga je jasno da je tužena držala tužitelja u zabludi da se vodi sudski postupak prinudne prodaje nekretnine, iako je tužena znala da se taj predmetni postupak vodio sa sasvim drugim strankama i da je u suštini već i okončan, a takvim

postupanjem je od tužitelja pribavila gore navedenu imovinsku korist pričinivši istom tako i štetu u iznosu od 84.000,00 KM, pa je primjenom člana 154. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima sud obavezao tuženu da ovaj iznos vrati tužitelju. Na taj iznos tužena je dužna platiti i zakonske zatezne kamate temeljem odredbi članova 186. i 277. Zakona o obligacionim odnosima i to počev do 05.09.2016. godine obzirom da je to dan za kojeg i ovaj sud nalazi prema iskazu tužitelja da je izvršena isplata konačnog iznosa (troškova zastupanja u iznosu od 1.000,00 KM prema potvrdi od istog dana, budući da je iznos od 9.000,00 KM plaćen dana 06.06.2016. godine, a iznos od 74.000,00 KM prema pozivu tužene od 25.08.2016. godine).

Tužena je tokom postupka prigovarala i da ima zaključen ugovor o osiguranju za štetu, a u šta se uvjerio i ovaj sud uvidom u policu osiguranja osiguranja djelatnosti i štete iz djelatnosti, ali navedeno ne utiče na odluku suda, jer zaključenjem takvog ugovora tužena nije prestala biti obaveznom da naknadi štetu koju pričini i koju je i dalje kao štetnik dužna naknaditi.

Također sud je našao da i dokazi: rješenje broj 465/16 od 06.09.2016. godine i 905/16 od 09.09.2016. godine odvjetničke komore, potvrda regionalne odvjetničke komore 57/18 od 19.01.2019. godine ne sadrže bitne činjenice za ovu pravnu stvar, pa ni ti dokazi nisu bitni za odluku suda.

Tokom postupka stranke su provele i dokaze: zapisnik o saslušanju svjedoka 12/2-263/17 od 11.12.2017. godine, zapisnik FUP Sarajevo broj 12/2-268/17 od 15.12.2017. godine i 12/2-267/17 od 15.12.2017. godine o saslušanju H. A. i B. E., zapisnik o saslušanju H. M. broj 12/2-11/18 od 23.01.2018. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka G. E. broj 12/2-7/18 od 12.01.2018. godine, te zapisnik o saslušanju D. Đ. od 11.12.2017. godine.

Međutim, ove dokaze sud je cijenio prilikom donošenja presude, iako isti sadrže izjave navedenih osoba koje su saslušavane tokom istrage, dakle tokom krivičnog postupka, ali nalazi da nisu mogli biti od uticaja na odluku suda. Isti zapisnici se i prema pravilima krivičnog postupka (član 288. Zakona o krivičnom postupku FBiH) ne mogu direktno koristiti ni kao dokaz u krivičnom postupku, nego samo na tačno određen način tj. kroz svjedočenje koje se daje neposredno pred sudom. Radi lakšeg razumijevanja, ovaj sud ne primjenjuje pravila krivičnog postupka u ovom parničnom postupku, nego navedenim samo ukazuje da čak i u tom krivičnom postupku u kojem i nastaju ovakve izjave iste mogu biti korištene kao dokaz samo kroz neposredno svjedočenje pred sudom. Kada je u pitanju saslušanje svjedoka kao dokazno sredstvo, Zakon o parničnom postupku u odredbama članova od 137. do 146. jasno reguliše ovo dokazno sredstvo, odnosno da se kao iskaz svjedoka cijeni samo onaj iskaz koji je dat u skladu sa odredbama parničnog postupka, dakle da je svjedok pozvan neposredno pred sudom, da je njegov identitet utvrđen od strane suda, da je svjedok propisno upozoren od strane sudije, te da je svjedok svoju izjavu dao na okolnosti na koje je određeno saslušanje na pripremnom ročištu, te uz poštivanje prava obje parnične stranke da ispituju svjedoka na tako usvojene okolnosti svjedočenja.

Kako je prvostepena presuda preinačena, ovaj sud je primjenom odredaba člana 397. stav 2. i člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku odlučio o cjelokupnim troškovima postupka, tako da je obvezao tuženu da tužitelju koji je u cijelosti uspio u

parnici naknadi cjelokupne troškove postupka. Troškovi tužitelja prema opredijeljenom zahtjevu na raspravi pred ovim sudom odnose se na: sastav tužbe od 05.12.2019. godine u iznosu od 997,00 KM, sastav prijedloga za izuzeće sudije od 18.02.2020. godine u iznosu od 498,50 KM, sastav prijedloga za izuzeće sudije od 18.08.2020. godine u iznosu od 498,50 KM, pristup pripremnom ročištu dana 08.09.2020. godine u iznosu od 997,00 KM, pristup nastavku pripremnog ročišta dana 25.09.2020. godine u iznosu od 498,50 KM, pristup glavnoj raspravi dana 23.11.2020. godine u iznosu od 997,00 KM, pristup nastavku glavne rasprave 18.12.2020. godine u iznosu od 498,50 KM, pristup nastavku glavne rasprave 18.01.2021. godine u iznosu od 498,50 KM, pristup nastavku glavne rasprave 19.01.2021. godine u iznosu od 498,50 KM, sastav prijedloga za izuzeće sudije od 04.02.2020. godine u iznosu od 498,50 KM, na pristup nastavku glavne rasprave 12.02.2021. godine u iznosu od 498,50 KM, na pristup na nastavku glavne rasprave 18.02.2021. godine u iznosu od 498,50 KM, sudsku taksu na tužbu i presudu od 04.03.2021. godine u iznosu od 1.000,00 KM, sudsku taksu na žalbu od 19.04.2022. godine u iznosu od 1.000,00 KM, sastav žalbe od 02.04.2021. godine u iznosu od 997,00 KM, pristup ročištu u ponovljenom postupku 04.05.2022. godine u iznosu od 997,00 KM, te pristup na raspravu pred drugostepenim sudom u iznosu od 997,00 KM, što iznosi ukupno 12.468,50 KM.

Budući da tužena nije ni djelimično uspjela u postupku to joj ne pripada pravo na naknadu troškova postupka.

Stoga je žalbom tužitelja osnovano ukazano da je prvostepeni sud isprave koje su provedene kao dokaz cijenio na pogrešan način, da je tako pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, što je u konačnici dovelo do pogrešne primjene materijalnog prava, pa je takve povrede ovaj sud otklonio poštujući uputu Vrhovnog suda FBiH iz ukidnog rješenja da da ocjenu dokaza, te je slijedom svega iznesenog ovaj sud odlučio kao u izreci presude.

Predsjednik vijeća
Denis Trifković